

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายณภดล เทพพิทักษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๕/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๒๐/๒๕๖๘

วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลปกครองสูงสุด

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ เฉพาะในส่วนที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย” มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้” และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก”

๒๖๐

ข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ เฉพาะในส่วนที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” เป็นบทบัญญัติที่ไม่ชัดเจนแน่นอนส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ภายใต้บังคับไม่อาจทราบถึงสิทธิหน้าที่ของตนและไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการเปิดช่องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ดุลพินิจตีความกฎหมายโดยไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนจากการใช้อำนาจตามอำเภอใจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งยังเป็นบทบัญญัติที่เป็นองค์ประกอบของความผิดอาญา อาจส่งผลให้ผู้ฝ่าฝืนต้องรับโทษทางอาญา ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมอาคารที่ทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร การใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงมหรสพ ตลอดจนควบคุมอาคารในเขตเพลิงไหม้ ให้มีความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาสภาพแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร โดยมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่หลักในการควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้อาคารมีความปลอดภัยทั้งทางด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมาตรา ๔๐ บัญญัติให้ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังนี้ (๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำดังกล่าว (๒) มีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคาร หรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าว และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และ (๓) พิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งตาม (๑) บทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สินจากการก่อสร้างอาคารที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายมุ่งคุ้มครอง

หลักความแน่นอนชัดเจนของกฎหมายถือเป็นหลักประกันสำคัญประการหนึ่งในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เพื่อจำกัดให้รัฐใช้อำนาจอยู่ภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือใช้อำนาจให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักนิติธรรมและหลักนิติรัฐ เป็นหลักการที่เรียกร้องให้กฎหมายที่รัฐตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนั้นต้องมีขอบเขตชัดเจนอย่างเพียงพอในการใช้บังคับและปฏิบัติตาม โดยบุคคลสามารถเข้าใจเนื้อหาและผลในทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการกระทำ

ของตน และทราบว่าบทบัญญัติหรือเงื่อนไขประการใดบ้างที่ต้องปฏิบัติตาม ตลอดจนสามารถคาดหมายผลที่เกิดขึ้นหากมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวได้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไร้ขอบเขตและเป็นไปโดยอำเภอใจ การที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ กำหนดขอบเขตกฎหมายที่จะพิจารณาว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้จำกัดเฉพาะการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาว่ามีการฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ด้วย ซึ่ง “กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ย่อมหมายถึงกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารในเรื่องต่าง ๆ นอกเหนือจากที่ควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถนำกฎหมายทุกฉบับที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมอาคารมาพิจารณาและบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายในคราวเดียวกันได้ ส่งผลให้การพิจารณาใช้บังคับกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีความครอบคลุมช่วยลดกระบวนการขั้นตอนในการพิจารณา เกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชนในกระบวนการดังกล่าว เป็นการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่เป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น แม้ถ้อยคำว่า “โดยฝ่าฝืนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” จะไม่ได้ระบุว่า เป็นกฎหมายฉบับใดบ้าง แต่ในการพิจารณาบังคับใช้บทบัญญัตินี้ดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาเฉพาะกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารเท่านั้น การบัญญัติถ้อยคำในลักษณะดังกล่าวเพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้ดุลพินิจวินิจฉัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของบทบัญญัติกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมในแต่ละกรณี เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่สามารถใช้ดุลพินิจโดยไม่มีขอบเขตแต่อย่างใด อีกทั้ง การที่จะต้องบัญญัติกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวทุกฉบับย่อมไม่รองรับกับกรณีที่อาจมีการตรากฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารขึ้นอีกเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในอนาคต นอกจากนี้ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๓ ทวิ บัญญัติให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นแจ้งข้อห้าม ข้อจำกัด หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร หรือการดำเนินการอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการจัดให้มีเอกสารเผยแพร่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับแจ้งดังกล่าวไว้จำหน่ายหรือให้แก่ประชาชนซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงาน

๒๐

ท้องถิ่นแจ้งคำเตือนไว้ในใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตเกี่ยวกับอาคารนั้นตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย ซึ่งนอกจากจะช่วยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจบทบัญญัติของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่นำมาพิจารณาปรับใช้ตามมาตรา ๔๐ แล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องเผยแพร่ให้ข้อมูลแก่ประชาชนตลอดจนแจ้งเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตในการดำเนินการขออนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ เฉพาะในส่วนถ้อยคำดังกล่าว เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีความชัดเจนแน่นอน บุคคลย่อมสามารถทราบถึงสิทธิหน้าที่ของตนและสามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย มิได้เป็นการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ดุลพินิจตีความโดยไม่มีขอบเขตหรืออำเภอใจตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โต้แย้งแต่อย่างใด นอกจากนี้ หากผู้ซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๐ เห็นว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นใดไม่เป็นธรรมหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๕ การอุทธรณ์ มาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๒ หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์สามารถฟ้องคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมได้อีก อันเป็นหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชนโดยองค์กรตุลาการ

ส่วนข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติที่เป็นองค์ประกอบของความผิดอาญาอาจส่งผลให้ผู้ฝ่าฝืนต้องรับโทษทางอาญา นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ บัญญัติให้กรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำดังกล่าว หรือมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารที่มีการกระทำการฝ่าฝืนได้ และในกรณีที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้มีคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๑ หรือหากเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ หรือเจ้าของอาคารมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๔๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้มีการรื้อถอนอาคารทั้งหมด

๗๐

หรือบางส่วนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๒ กรณีผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๐ นั้น มาตรา ๖๗ บัญญัติให้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ให้ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และนอกจากต้องระวางโทษดังกล่าวแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินสามหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติ ให้ถูกต้อง บทบัญญัติดังกล่าวเป็นมาตรการป้องกันมิให้มีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากปล่อยให้ บุคคลใดกระทำการฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อความปลอดภัยของอาคารจากการ ก่อสร้างที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานและไม่เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ถือว่ามีสภาพร้ายแรงที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน การบัญญัติ ให้การฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดและมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๖๗ จึงกระทำได้ สอดคล้องกับหลักภัยอันตราย และเป็นไปตามหลักนิติธรรม ส่วนการกำหนดโทษปรับรายวันนั้น เป็นการกำหนดเพื่อตัดแรงจูงใจที่จะกระทำการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น และสามารถบังคับให้มีการ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องโดยเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ โทษจำคุก ไม่เกินสามปี และโทษปรับในอัตราเพดานที่กำหนดนั้น ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดโทษในเพดาน ดังกล่าวตามที่เห็นสมควรได้ และเมื่อกำหนดโทษแล้วศาลยังสามารถใช้ดุลพินิจลดโทษดังกล่าวได้เมื่อมี เหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ตามความเหมาะสมแต่ละคดี โดยที่การพิจารณา ใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๖๗ เป็นการพิจารณาใช้บังคับกับผู้กระทำการฝ่าฝืนคำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ ในขณะที่บทบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับอยู่ และโทษที่จะลงแก่บุคคล นั้นเป็นไปตามโทษที่บัญญัติไว้เท่านั้น มิได้บังคับย้อนหลังให้ต้องรับผิดหรือให้ต้องรับโทษทางอาญา แก่บุคคลแต่อย่างใด ไม่ขัดต่อหลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญาถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด

ดังนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ เฉพาะในส่วนที่ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืนกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง” แม้จะจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เมื่อพิจารณาซึ่งน้ำหนักระหว่าง ผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลกับประโยชน์สาธารณะที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ในการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล และความสงบเรียบร้อยของประชาชนแล้ว เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน พอเหมาะพอควรแก่กรณี ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัด สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ มิได้เป็นกรณีที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่ขัดต่อหลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญาถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด มิได้บังคับย้อนหลัง

๒๖๐

ให้ต้องรับผิดชอบหรือให้ต้องรับโทษทางอาญาแก่บุคคลแต่อย่างใด และไม่กระทบต่อสิทธิในทรัพย์สิน ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ เฉพาะในส่วนที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

(นายณาดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ